

... І став сільський хлопець професором

Дуліби — село споконвічних хліборобів. Такими були і його жителі Арсен та Ганна Макарчуки. Можливо, прилучився б до їх селянського ремесла і син Степан, який народився 3 січня 1930 року.

Але змалку, як би тяжко не було, тягнувся до знань. Починав топтати стежку до школи ще при Польщі, де закінчив три класи. Продовжував навчання і пізніше. Під час німецької окупації ходив навіть до приватного вчителя у сусіднє село Бочаницю. Коли ж засудили батька, змушений був брати на себе чоловічі домашні клопоти — орати, сіяти, пасти худобу...

А з голови не йшла наука. Хотілося далі пізнавати навколишній світ, заглиблюватися в бездонні джерела знань. І восени 1947-го Степан переступає поріг Тесівської семирічки Острозького району. Наступного року достроково повертається з ув'язнення батько, і можливості вчитися стають набагато кращими. Хлопець продовжує навчання в Гоцанській СШ, яку закінчив у 1951 р.

І повели шляхи-дороги Степана у широкий світ. Попереду були студентські роки. З відзнакою простий сільський хлопець закінчив історичний факультет Львівського державного університету ім. І.Франка, прилучився тут до громадської роботи. За направленням їде працювати в Черницький сільськогосподарський технікум Львівської області. Викладає історію, політекономію, російську літературу.

Але тягнуло Степана Арсентійовича до наукової праці. І в кінці 1959 року він

пройшов за конкурсом на посаду молодшого наукового співробітника Українського державного музею етнографії та художнього промислу Академії наук України (нині — Інститут народознавства НАН України). Згодом очолив один з відділів цього музею.

І в подальші роки наш земляк зростав інтелектуально, обіймав усе вищі та вищі посади. В Київському держуніверситеті він захищає кандидатську дисертацію, працює в обкомі партії, завідує кафедрою Львівського держуніверситету, яку пізніше було реорганізовано в кафедру історії та етнографії України, неодноразово обирається деканом історичного факультету цього вузу. Визначною віхою в його житті став захист докторської дисертації (1985 р.), одержання звання професора (1986 р.).

С.А.Макарчук — автор більше сотні окремих видань, публікацій у збірках, журналах і газетах. Зокрема, його цікавлять теми минувшини нашого народу, нові погляди на історію України, такі постаті, як Іван Франко, Богдан Хмельницький та інші.

Дулібці гордяться своїм земляком, радо зустрічають його кожний приїзд у село. А воно Семену Арсентійовичу було, є і буде дорогим. Бо тут народився, виріс, звідси почався його життєвий злет. Бо в древній дулібській землі спочивають його батьки, яким довічно буде вдячний за розуміння дитячих прагнень, всіляку підтримку у їх здійсненні.

Ростислав
ЖУРОМСЬКИЙ.